

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200287
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615200287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: ZUNO BANK AG, so sídlom Muthgasse 26, 1190 Viedeň, Rakúska republika, konajúca prostredníctvom ZUNO BANK AG, pobočná zahraničnej banky, Digital Park II, Einsteinova 23, 851 01 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 36 867 594, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX F., o zaplatenie 821,67 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 700,- Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 700,- Eur od 08.04.2014 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet IBAN: W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXXX.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 135,57 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 34,49 Eur a trov právneho zastúpenia v rozsahu 101,08 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na jeho účet IBAN: SK97 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.01.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 821,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 700,- Eur od 09.04.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel na základe žiadosti žalovanej prostredníctvom Online Bankingu dňa 07.08.2013 zmluvu o pôžičke. Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 700,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou 18,90 % p.a., RPMN 20,55% p.a., priemernou RPMN na trhu 48,52% p.a., úrokom z omeškania 5% p.a., počtom splátok: 27, výškou splátky 32,71 Eur, splatnosťou prvej splátky 16.09.2013 a termínom konečnej splatnosti 16.11.2015. Termín splátok bol dojednaný na 16. deň v mesiaci a splátkové prázdniny boli dojednané na september. Žalovaná ale podmienky pre splácanie pôžičky riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním úveru do omeškania a to už s 1. splátkou, ktorú neuhradila riadne a včas. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila aj napriek výzvam žalobcu, a tak žalobca v súlade s článkom 6.2.1 písm. c) OPP vyhlásil listom zo dňa 07.04.2014 splatnosť pôžičky ku dňu 08.04.2014. Pohľadávka vo výške 821,67 Eur pozostáva z istiny 700,- Eur, dlhu na zmluvnom úroku 64,39 Eur, dlhu na úroku z omeškania 1,24 Eur a dlhu na poplatkoch 56,04 Eur.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila. Žaloba s prílohami jej bola doručená na vyjadrenie do vlastných rúk dňa 27.11.2015.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 821,67 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.03.2016. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 21.03.2016.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil sa so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca (ako veriteľ) uzatvoril so žalovanou (Ako dlžníčkou) prostredníctvom Online bankingu na žiadosť žalovanej zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 700,- Eur. Suma 700,- Eur bola vyplatená na účet žalovanej dňa 07.08.2013 (výpis z účtu na č.l. 38). Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 27 splátkach vo výške 32,71 Eur mesačne splatných 16. deň v príslušnom mesiaci počnúc prvou splátkou 16.09.2013 až po poslednú splátku 16.11.2015.

Žalovaná nezaplatila ani 1. splátku úveru (to súd považuje za nesporné, pretože žalovaná aj napriek riadne doručenej žalobe s výzvou na vyjadrenie túto skutočnosť nespochybnila) a teda z úveru zaplatila spolu 0,00 Eur.

Listom zo dňa 04.07.2014 (v spise na č.l. 39) žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu neuhradenia splátky odstupuje od Zmluvy a to v súlade s ods. 10.2.4 VOP.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou (bankou), pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak

nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Pre posúdenie uplatneného nároku bolo rozhodujúce vyhodnotenie účinkov odstúpenia od zmluvy, ku ktorému došlo zo strany žalobcu. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravené tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Kým v zmysle Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (účinky ex nunc), Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Obchodný zákonník tak umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia. Pre úplnosť je nutné uviesť, že je to práve žalobca, ktorý sa rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, hoci právny poriadok umožňuje využitie aj iných inštitútov a postupov v prípade omeškania dlžníka, ktoré nemajú za následok zrušenie zmluvy s účinkami od počiatku.

Tento záver vyplýva z početnej judikatúry (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015, 2Co/50/2014 zo dňa 15.12.2014, 6Co/183/2013 zo dňa 09.09.2014, 7Co/12/2014 zo dňa 28.04.2014, 8Co/189/2014 zo dňa 23.04.2015, 10Co/29/2014 zo dňa 02.12.2014 uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 a iné).

Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, zrušili sa i ustanovenia zmluvy upravujúce úroky a poplatky. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka).

K tomu súd poukazuje napr. aj na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/38/2013 zo dňa 20.05.2015, v ktorom Okresný súd Prešov konštatoval, že cit: " Vychádzajúc z ustanovenia § 457 OZ žalobca má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré by poskytol žalovanému a nemá

nárok na plnenie zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku. Nemá preto nárok na poplatky, ktoré sú predmetom žaloby vrátane úrokov."

Navyše v zmysle poslednej vety § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015 na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj napriek tomu, že ide o ustanovenie, ktoré nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora) sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015 cit.: „V preskúmanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnúť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom“.

Ako je uvedené, žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 700,- Eur, pričom žalovaná z nich nezaplatila žiadnu časť. Bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobcu, na vydanie ktorého zaväzuje súd žalovanú týmto rozsudkom, tak tvorí suma 700,- Eur.

Na tom nič nemení ani bod 10.2.4 VOP Zmluvy, v zmysle ktorého ZUNO má právo odstúpiť od Zmluvy alebo jej časti s okamžitou účinnosťou oznámením, ktoré zašle prostredníctvom Online Bankingu na korešpondenčnú adresu alebo e-mailom na registrovaný e-mail, ak klient podstatným spôsobom poruší zmluvu. Takáto úprava je totiž nevýhodnejšia v porovnaní s úpravou v Občianskom zákonníku, čo je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník v prípade omeškania dlžníka so splácaním dlhu v splátkach pozná inštitút zosplatnenia dlhu a to v § 565, v zmysle ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Špeciálne s omeškaním spotrebiteľa ako dlžníka je pritom využitie tohto inštitútu viazané na kumulatívne splnenie ďalších podmienok a to podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorými sú: a) uplatnenie tohto práva po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a b) upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Osobitná úprava odstúpenia od zmluvy v bode 10.2.4 VOP, ktorá oprávňuje veriteľa k odstúpeniu od zmluvy už pri podstatnom porušení zmluvy (nesplácaní splátok) bez splnenia ďalších podmienok, s ktorých splnením zákon spája zosplatnenie dlhu pri omeškaní spotrebiteľa s plnením splátok (§ 53 ods. 9 OZ) je tak pre spotrebiteľa nevýhodnejšia v porovnaní s úpravou v Občianskom zákonníku. Ak sa teda žalobca rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, takémuto úkonu je možné priradiť len účinky obsiahnuté vo všeobecnej zákonnej úprave (§ 48 OZ) a teda zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe len v rozsahu preukázaného bezdôvodného obohatenia žalovanej a teda sume 700,- Eur a žalobu vo zvyšnej časti ako bezdôvodnú zamietol. Pre úplnosť súd poznamenáva, že žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná bola povinná platiť popri splátkach pôžičky aj poistenie vo výške 1,84 Eur, avšak vychádzajúc zo špecifikácie pohľadávky v žalobe si žalobca nárok na zaplatenie poistného neuplatnil (uplatnená suma 821,67 Eur mala pozostávať z istiny 700,- Eur, dlhu na úrokoch vo výške 64,39 Eur, dlhu na úrokoch z omeškania 1,24 Eur a dlhu na poplatkoch 56,04 Eur). Preto súd o tomto neuplatnenom nároku nerozhodoval.

Taktiež je nutné konštatovať, že žalobca nepredložil dôkaz o doručení odstúpenia od zmluvy žalovanej, avšak súd považoval za nehospodárne doplnenie dokazovania tejto skutočnosti, pretože žalobca predložením tohto podania ako prílohy k žalobe deklaroval jej doručenie, pričom vychádzajúc z vyššie

uvedeného (vzhľadom na účinky odstúpenia od zmluvy) je jeho doručenie v záujme žalovanej. Navyše vychádzajúc z citovaného bodu 10.2.4 VOP mohlo byť zaslané žalovanej aj cestou e-mailu a nie poštou.

Žalovaná sa nezaplatením dlhu dostala do omeškania a to odo dňa 09.04.2014 (nasledujúceho dňa po odstúpení od zmluvy), pričom žalobca si uplatnil úroky z omeškania v sadzbe 5% ročne, čo je v nižšej sadzbe, ako ju stanovuje právny predpis (§ 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Nárok na úroky z omeškania je nárokom zákonným (upraveným v § 517 ods. 2 OZ), a preto ho súd v uplatnenej výške žalovanému priznáva tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu nároku na zaplatenie 700,- Eur z uplatnených 821,67 Eur, čo predstavuje pomer úspechu 85,19% k neúspechu 14,81%. Rozdiel medzi úspechom a neúspechom žalobcu predstavuje 70,38% (85,19% mínus 14,81%). Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 49,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 143,62 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby) odmena 2 x 51,45 Eur + 2 x 8,39 Eur režijný paušál + 20% DPH. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu preto patrí právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v rozsahu 34,49 Eur (70,38% z 49,- Eur) a trov právneho zastúpenia v rozsahu 101,08 Eur (70,38% zo 143,62 Eur), spolu 135,57 Eur.

Dlh je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi na účet, ktorý žalobca uviedol v žalobe, pričom súd vykonal konverziu jeho formátu v súvislosti so zmenou formátu účtov od 30.01.2016 z formátu BBAN na formát IBAN.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).